

Noor 92 Publications,
Islamsk Litteraturforening
og
Norsk Muslimsk Kunst- og Kulturforening

Den gylne kua

© Noor 92 Publications 2019
Den gylne kua

ISBN 978-82-93517-05-4

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصلاة والسلام على رسول الله

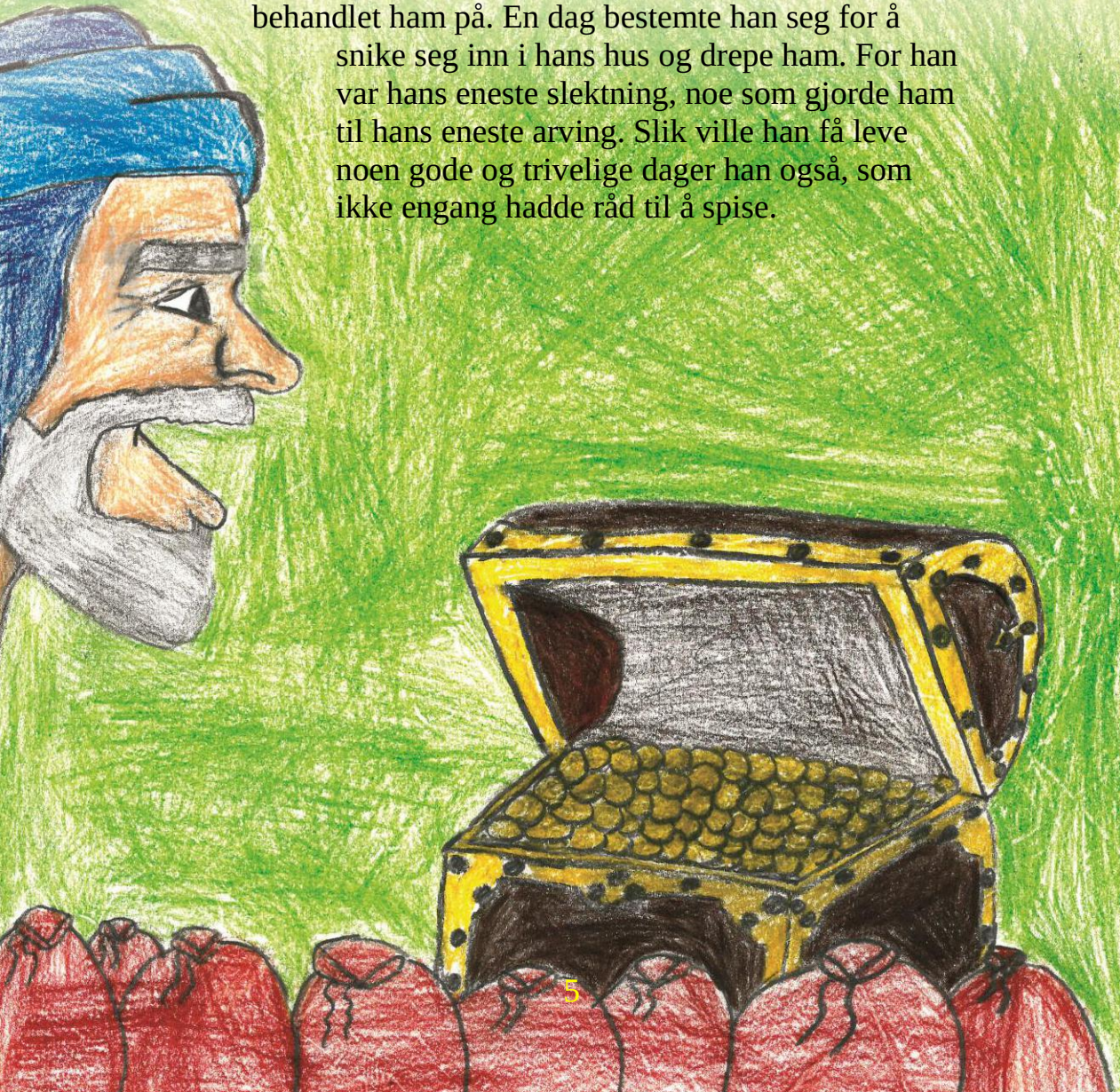
INNHOLD

Den gylne kua	5
Israels barn søker råd	7
Den rettskafne mannens ku	9
Israels barn kjøper kua	11
Den døde vitner	13
Spørsmål	15
Kilder	16

Den gylne kua

Det bodde en mann blant Israels barn. Han var veldig rik. Alt han gjorde, var å samle til sine skatter, han brukte aldri noe på seg selv eller noen andre. Han hadde en fattig fetter som var hans eneste slektning. Han ba ham veldig ofte om hjelp, men den rike mannen var aldri villig til å gi ham noe som helst.

Den fattige mannen fikk nok av måten hans rike fetter behandlet ham på. En dag bestemte han seg for å snike seg inn i hans hus og drepe ham. For han var hans eneste slektning, noe som gjorde ham til hans eneste arving. Slik ville han få leve noen gode og trivelige dager han også, som ikke engang hadde råd til å spise.

Om natten hoppet han over muren og løp inn på soveværelset til den rike fetteren. Den rike rakk så vidt å se seg om før han ble dolket av sin eneste slektning. Fetteren tok liket og kastet det i en annen by.

Om morgenen, ved daggry, stilte han seg midt på markedet og hulket sårt: «Min fetter, min fetter! Hvor er min fetter? Hva har hendt med ham?» Folket samlet seg rundt ham, og spurte: «Hva er i veien med deg?» «Jeg finner ikke min fetter, noen må ha drept ham!» sa han. Etter det begynte han å beskyldte flere i byen for å ha drept ham.

Israels barn søker råd

Folket henvendte seg til profeten Mosa ﷺ. De visste at han kunne hjelpe dem, derfor fortalte de ham alt som hadde hendt. Profeten Mosa ﷺ spurte dem som ble beskyldt av den rike mannens fetter. De nektet og sa at de var uskyldige. De som hadde blitt beskyldt av den mannen, fryktet at noen ville skade dem. De ba profeten Mosa ﷺ om å be til Herren om rettledning. Han ba til Gud, og det ble befalt: «Sannelig, Gud befaler dere å slakte en ku!» Israels barn så rart på ham, og sa: «Holder du oss for narr?» Hvordan kunne de bli befalt noe så absurd. De tenkte: «En mann dør, vi vil finne drapsmannen, og han ber oss slakte en ku?!» Profeten Mosa ﷺ svarte: «Jeg søker Guds vern mot at jeg skulle gjøre noe som er uvitende folks vane.» Israels barn forstod at det var alvorlig, men nå som byrden med å slakte en ku var dem pålagt, var det like greit å spørre og grave litt mer om kua. Men det de ikke forstod, var at gravingen bare skulle gjøre vondt verre. For jo mer de gravde, jo verre skulle det bli. Hadde de ikke spurt og gravd, kunne de ha slaktet en hvilken som helst ku, og blitt ferdig med saken.

De sa: «Be for oss til Herren at Han skal gjøre det tydelig for oss hva slags ku det skal være!» Han svarte: «Sannelig, Han befaler at kua ikke må være gammel og heller ikke en ung kvige, men midt imellom (helt voksen). Fullfør nå det dere er blitt befalt!»

De fortsatte: «Be til Herren for oss at Han skal spesifisere hvilken farge den bør ha!» Han svarte: «Han sier at kua må være skinnende gul, med dyp farge, så fin at den behager dem som ser den.» De klarte ikke å gi seg, de sa: «Be for oss til Herren at Han må klargjøre for oss eksakt hvilken ku det er, for vi er blitt i tvil om kua, og sannelig, hvis Gud vil, vil vi bli rettledet.» Profeten Mosa ﷺ

opplyste dem: «Gud befaler: 'Det er ingen dårlig ku, derimot er det en edel ku, som ikke blir brukt til å pløye eller vanne åkeren, en frisk ku, flekkfri og feilfri.'» De sa: «Nå har du kommet med sannheten.» Så satte de av gårde for å finne kua.

De banket på alle dører i byen for å spørre om noen visste om en ku som så ut og var som den Gud hadde befalt. Men ingen i byen hadde sett eller hørt om en slik ku, for i virkeligheten var det jo umulig å finne en slik ku.

Den rettskafne mannens ku

Det var en rettskaffen mann blant Israels barn. Han hadde satt en liten kvige i Guds varetekt i skogen før han døde. Han ba til Herren: «Herre, jeg gir denne kvigen i Din varetekt til min sønn blir voksen.» Etter å ha overgitt kvigen i Guds varetekt gikk han sin vei og døde da han kom tilbake.

Kvigen beitet i skogen og vokste. Hvis noen så den i skogen, løp den vekk. Da gutten vokste opp, ble han som sin far, en rettskaffen person. Han var sin mor lydig og tjente henne godt. Han delte natten i tre deler. I den første delen pleide han å sove, i den andre tilba han Herren, og i den tredje satte han seg ved sin mors seng hvis hun skulle trenge noe av ham i løpet av natten. Om morgenen pleide han å gå til skogen for å hogge ved, for å selge det på markedet. Det han tjente, delte han i tre. Den ene delen til Gud (ga til de fattige), en del til sin mor og en del beholdt han selv.

En dag sa hans mor til ham: «Sønn, din far etterlot en ku, for at du skulle arve den. Den er i skogen, i Guds varetekt lever den. Gå til skogen utenfor byen og rop ut: 'Å, Ibrahims og Ismails Gud, gi meg den kua!' Du vil kjenne den igjen ved at dens skinn vil skinne som om det skulle være solstråler.»

På grunn av denne skinnende gulfargen pleide folk som hadde sett den i skogen, å kalle den «den gylne kua».

Gutten gjorde som moren sa. Han så den beite, og ropte ut som moren lærte ham. Med Guds vilje kom kua løpende bort til ham. Gutten tok den i nakken og begynte å dra den med seg. Kua sa: «Du gutt, som er din mor lydig, sett deg heller på ryggen min, det vil være behageligere for deg.» Han svarte: «Min mor har bedt meg hente deg slik, ikke ved å ri på deg.» Kua sa: «Hadde du hørt på meg og

satt deg på meg, ville jeg aldri ha kommet i din makt. Du står høyt hos Gud for den lydighet du viser din mor, så høyt at hadde du befalt fjell å bevege seg, ville de ha begynt å vandre med deg.»

Israels barn kjøper kua

Gutten tok med kua og kom hjem til moren. Moren sa: «Min sønn, du er fattig, og du anstrenger deg så mye som det er med å hogge ved om morgenen og å stå i bønn om natten, selg den heller. Det er det beste for deg.» Gutten spurte: «Hvor mye bør den koste?» Moren sa: «Tre gullmynter, men husk å spørre meg før du bestemmer deg for en kjøper, slik at jeg kan godkjenne ham.»

Gutten tok med kua til markedet for å selge den. Gud sendte en engel for å prøve denne unge gutten. Engelen kom som en mann bort til ham og spurte om prisen. Gutten sa: «Tre gullmynter, men før jeg selger deg den, må jeg spørre min mor.» Engelen sa: «Jeg gir deg seks gullmynter, selg den til meg nå med en gang. Du trenger ikke å spørre din mor.» Gutten var standhaftig, han sa: «Om du så tilbyr meg gull like mye som den, vil jeg ikke selge deg før jeg har spurt min mor!»

Han vendte hjem til sin mor og fortalte henne om det som hadde hendt. Hun sa: «Det er greit, selg for seks gullmynter, men husk at jeg skal godkjenne kjøperen.»

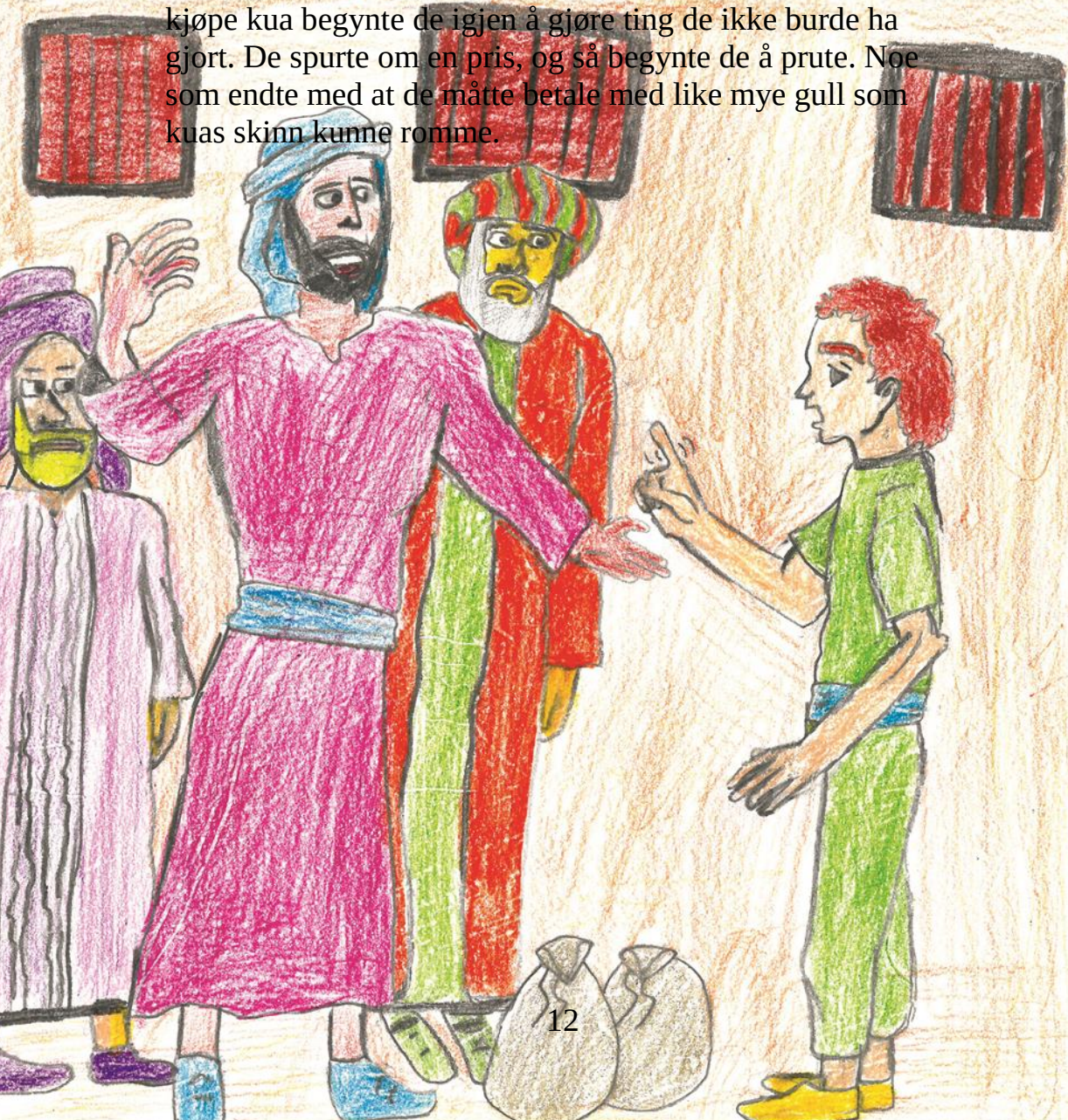
Etter det gikk han tilbake til markedet. Der stod kjøperen fortsatt. Han spurte: «Nå, har du spurt din mor om prisen?» Han svarte: «Ja, jeg spurte henne, men hun sa også at hun skulle bli spurt før salget.» Kjøperen skyndte seg å si: «Ikke spør din mor, selg den heller til meg for tolv gullmynter.» Gutten nektet og gikk av sted til moren for å fortelle hva som hadde hendt. Moren sa: «Det er en engel, han setter din lydlighet på prøve! Hvis du møter ham igjen, spør ham om vi i det hele tatt skal selge den, eller ikke.»

Da gutten atter en gang gikk til markedet, traff han igjen på engelen. Han spurte ham om de skulle selge, eller ikke. Engelen sa: «Si til din mor at dere ikke skal selge den

ennå. Selg den når det kommer kjøpere til dere.» De valgte å ikke selge kua.

På den andre siden hadde Israels barn fått i oppgave å finne en slik ku. De søkte og søkte uten hell. Gud hadde valgt å gi dem detaljene på kua til gutten. Alt dette takket være hans fromhet og lydighet overfor sin mor.

Til slutt kom Israels barn forbi den faderløse gutten med kua. De ble overlykkelige av å se kua. Men heller enn å kjøpe kua begynte de igjen å gjøre ting de ikke burde ha gjort. De spurte om en pris, og så begynte de å prute. Noe som endte med at de måtte betale med like mye gull som kuas skinn kunne romme.

Den døde vitner

De tok med kua til profeten Mosa . I mellomtiden hadde liket til den døde rike mannen blitt brakt inn igjen i byen.

Profeten Mosa sa til dem at de skulle slakte kua og ta en del av den og slå den døde mannen med den. Se, han våknet bløende og sa med det samme at denne mannen drepte meg. Etter det døde han, og arvingen arvet ingenting og fikk sin rettmessige straff.

Spørsmål

1. Hvorfor drepte den fattige mannen sin fetter?
2. Hva gjorde han med liket?
3. Hvem var det Israels barn søkte råd hos?
4. Hva fikk de beskjed om å gjøre?
5. Fortell om det de diskuterte med den de søkte råd hos.
6. Hva var den spesielle tingen gutten gjorde som førte til at han stod høyt i Guds øyne?
7. Hvem kjøpte kua?
8. Hvem avslørte den skyldige?

Kilder

Hussain, Abo Mahi Yasir. *Historiene om profetene*. Oslo: Noor 92 Publications, 2016.

Tegningene er inspirert av illustrasjonene til Majdi Bakr i boken *Qisas al-Qoran: Baqarah Bani Israil* (Kairo: Dar al-mostaqbal, 2010).

Tegningene i dette heftet er tegnet av Mahi Hussain (10 år).